

„A gazdasági reklámtevékenységről” szóló

1997. évi LVIII.

törvény* a

2001. évi I. törvénnyel** módosítva

EGYSÉGES SZERKEZETBEN!

Az Országgyűlés – a fogyasztói érdekek védelmének biztosítása, valamint a gazdasági hatékonyságot és a társadalmi jólétet szolgáló piaci verseny fenntartása érdekében – a fogyasztók tisztességes tájékoztatása, az üzleti tisztesség követelményeit betartó vállalkozások érdekeinek védelme, valamint az áruk és a szolgáltatások értékesítésének előmozdítása céljából, a szakmai önszabályozás gyakorlatának jelentőségét elismerve, a gazdasági reklámtevékenység szabályozására a következő törvényt alkotja:

Általános rendelkezések

1. § E törvény hatálya kiterjed a természetes és jogi személynek, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak (a továbbiakban együtt: vállalkozás) a Magyar Köztársaság területén reklámozóként, reklámszolgáltatóként vagy reklámközvetítőként végzett gazdasági reklámtevékenységre.

2. § E törvény alkalmazásában:

a) A reklám közzétételére: aki a reklám közzétételére alkalmas eszközökkel rendelkezik és ezek segítségével a reklámot megismerhetővé, teszi.

b) Burkolt reklám: a semleges információ látszatát keltő tájékoztatás formájában közzétett reklám.

c) Egészségügyi intézmény: olyan egészségügyi szerv, intézet, intézmény, szolgálat vagy más szervezet, amelyet külön jogszabály egészségügyi intézménynek minősít.

d) Felnőtt korú: aki a tizennyolcadik életévét betöltötte.

e) Fiatalkorú: aki a tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadikat még nem.

f) Fogyasztó: minden olyan természetes és jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki felé a reklám irányul.

g) Gazdasági reklám: olyan tájékoztatás, amely termék, szolgáltatás, ingatlan, jog és kötelezettség (a továbbiakban: áru) értékesítését vagy más módon történő igénybevételeit és a vállalkozás nevének, megjelölésének, tevékenységének népszerűsítését, továbbá áru vagy árujelző megismertetését mozdítja elő (a továbbiakban: reklám).

h) Gyermekkorú: aki a tizennegyedik életévét nem töltötte be.

i) Gyógyszer: olyan – külön törvényben meghatározott – anyag vagy anyagok keveréke, illetve olyan készítmény, amelyet betegség megelőzése, felismerése, kezelése vagy életfunkció fenntartása, helyreállítása, javítása vagy módosítása céljából emberi szervezetben vagy emberi szervezeten alkalmaznak. A galenai és magisztrális gyógyszer fogalmát külön törvény határozza meg.

j) Gyógyszerek rendelésre és forgalmazására jogosult: az orvos, a gyógyszerész, a gyógyszerek kereskedelmi forgalmában részt vevő – a vonatkozó tevékenységi engedéllyel rendelkező – előállító és a gyógyszer-nagykereskedő.

k) Gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény: olyan anyag vagy anyagkeverék, amely nem gyógyszer, de külön jogszabály alapján nyilvántartásba vették, és gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású anyagként forgalomba hozatalát engedélyezték.

l) Játék: olyan áru, amelyet egyértelműen játék céljára terveztek és gyártottak.

m) Különleges ajánlat: minden olyan ajánlat, amely időbeni, mennyiségi, minőségi vagy más jellegű bebarátoltsága miatt, vagy más okból eltér a kialakult kereskedelmi gyakorlattól. Ilyennek minősül különösen az időszakos kiárusítás és a végkiárusítás, az átmeneti árengedményes vagy időzaki vásár, továbbá a ráadásvokra, az ajándékokra és nyereményekre vonatkozó ígéret.

n) Megtévesztő reklám: minden olyan reklám, amely bármilyen módon – beleértve a megjelenítését is – megtéveszti vagy megtéveszteti azokat a személyeket,

akik felé irányul, vagy akiknek a tudomására juthat, és megtévesztő jellege miatt befolyásolja e személyek gazdasági magatartását, vagy ebből eredően a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás jogait sérti vagy sértheti."

o) Összehasonlító reklám olyan reklám, amely közvetve vagy közvetlenül felismerhetővé teszi a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató más vállalkozást, vagy a más vállalkozás által előállított forgalmazott vagy bemutatott, a reklámban szereplő áruval azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű árut.

p) Reklámozó: akinek érdekében a reklám közzétételre kerül, illetve, aki a saját érdekében a reklám közzétételét megrendeli.

q) Reklámszolgáltató: aki tevékenységi körében a reklámot megalkotja, létrehozza, illetve összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt.

r) Sajtótermékek: az időszaki lap egyes lapszámái, a rádió- és televízióműsor, a könyv, a röplap és az egyéb szöveges kiadvány – ide nem értve a bankjegyet és az értékpapírt –, a zeneművet, grafikát, rajtot vagy fotót tartalmazó kiadvány, a térkép, a nyilvános közlésre szánt műsoros filmszalag, videokazetta, videolemez, hangszalag és hanglemezzel, továbbá bármely más tájékoztatást vagy műsort tartalmazó, nyilvános közlésre szánt technikai eszköz.

s) Szabadtéri reklámhordozó: reklám közzététele céljából építményen kívül elhelyezett eszköz, kivéve az árusítás helyén elhelyezett áru elérhetőségét jelző eszközöket.

t) Tudatosan nem észlelhető reklám: olyan reklám, amelynek közzétételekor – az időtartam rövidege vagy más ok következtében – a fogyasztóra lélektani értelemben a tudatos észleléshez szükséges ingerküszöbnél kisebb erősségű látvány, hang- vagy egyéb hatás keltette inger hat.

u) Vizsgálati készítmény: a külön jogszabályban meghatározott klinikai vizsgálatok vagy vizsgálati értékelések alatt álló készítmény, a gyógyszer törzskönyvbe, illetve gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény nyilvántartásba való bejegyzéséig és a forgalomba hozatali engedély megadásáig.

3. § (1) Reklám akkor tehető közzé, ha a reklámozó azonosítható módon megnevezi a vállalkozását, megjelöli a székhelyét vagy az állandó belföldi telephelyét, továbbá az adószámát a reklám közzétételének megrendelésekor a reklámozóval – ennek hiányában a reklám közzétevő – részére bemutatja, aki azokat regisztrálja, és egy évig megőrzi.

(2) A külön jogszabályban meghatározott, előzetes minőségvizsgálati vagy megfelelőség tanúsítási kötelezettség alá eső áruval vonatkozó reklám esetén a reklámozó köteles a reklámszolgáltatóval – ennek mellőzése esetén a reklám közzétevővel – nyilatkozni arról, hogy a vizsgálatot elvégezték és annak alapján az áru, forgalomba hozható. Ha az áru nem esik előzetes minőségvizsgálati vagy megfelelőség tanúsítási kötelezettség alá, a nyilatkozatnak ezt kell tartalmaznia. Ilyen nyilatkozat hiányában a reklám nem tehető közzé. A reklámozó nyilatkozatát a reklámszolgáltatóval, illetve a reklám közzétevővel regisztrálnia kell, és egy évig meg kell őriznie.

(3) A fogyasztó részére csomagküldés útján belföldön értékesítendő áruval vonatkozó reklámnak azonosítható módon tartalmaznia kell a reklámozó megnevezését, a székhelyének vagy az állandó belföldi telephelyének (üzlethelyiségének) megjelölését, valamint a külön jogszabályban meghatározott nyilvántartásba vételi számát.

(4) Az (1) – (3) bekezdésekben foglaltakat az azonosíthatóság érdekében külföldi vagy belföldi telephellyel és adószámmal nem rendelkező reklámozó esetében megfelelően kell alkalmazni.

* Megjelent a Magyar Közlöny 1997. VII. 4-i 59-es számában

** Magyar Közlöny 2001. I. 5-ei 1.-s száma

(a törvénymódosításokat dőlt betűvel közöljük)

(5) A reklámot csak a reklámjelleg felismerhető feltüntetésével és a környezetétől elkülönítve szabad közzétenni.

(6) Reklámban anyagot, terméket, technológiát környezetvédelmi szempontból minősíteni, kedvező környezeti tulajdonságaira utalni csak a környezet védelmének általános szabályaitól szóló 1995. évi LIII. törvény 86. §-ának (1) bekezdése szerint megkülönböztető jelzést jogosultan használók esetében lehet.

„(7) Az ingatlanok időben megosztott használati jogának megszerzésére irányuló szerződésre, illetve az ilyen szerződés tárgyát képező ingatlanra vonatkozó reklámnak fel kell hívnia a figyelmet arra, hogy a külön jogszabályban meghatározott írásbeli tájékoztató az érdeklődők rendelkezésére áll, és arra, hogy az írásbeli tájékoztató hol szerezhető be.“

Általános reklámtilalmak és reklámkorlátozások

4. § Tilos közzétenni olyan reklámot, amely

- a) személyhez fűződő jogokat, kegyeleti jogot, valamint személyes adatok védelméhez való jogokat sért,
- b) erőszakra buzdít, illetve a személyes vagy közbiztonságot, környezetet, illetve természetet károsító magatartásra ösztönöz,
- c) félelemérzetet kelt.

5. § (1) Tilos közzétenni olyan reklámot, amely a gyermek- és fiatalok számára szól, és

- a) fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket károsíthatja,
- b) tapasztalatlanságuk vagy hiszékenyséjük kihasználásával közvetlen felszólítást tartalmaz arra, hogy a felnőtt korúakat áru vásárlására ösztönözzék.

(2) Tilos közzétenni olyan reklámot, amely a gyermek- és fiatalok fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését károsíthatja, így különösen, ha a gyermek- és fiatalok veszélyes, erőszakos, továbbá a szexualitást hangsúlyozó helyzetben mutatja be.

„5/A § (1) Tilos közzétenni – a szexuális árukon vagy a szexuális áruk üzletén kívül – a pornográf reklámot. A szexuális áruk, illetve a szexuális áruk üzletkörének fogalmát külön jogszabály állapítja meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában pornográf reklám minden olyan reklám, amely a nemiséget súlyosan szeméremértő nyíltsággal ábrázolja, különösen, amelyek nemi aktuát vagy nemi szervet nyíltan ábrázol.

(3) Tilos közzétenni – a szexuális árukon vagy a szexuális áruk üzletén kívül – a szexuális szolgáltatás reklámját. E bekezdés alkalmazásában szexuális szolgáltatás reklámjának minősül minden olyan tájékoztatás, amely közvetlenül vagy közvetve szexuális szolgáltatás igénybevételének előmozdítására irányul. A szexuális szolgáltatás fogalmát és reklámozásának további korlátozásait külön jogszabály állapítja meg.

(4) Tilos közzétenni – a szexuális árukon vagy a szexuális áruk üzletén kívül – az olyan áru reklámját, amely szexuális ingerkeltésre irányul.

(5) Tilos közzétenni – a szexuális árukon vagy a szexuális áruk üzletén kívül – az olyan emeltíjás távközlési szolgáltatás reklámját, amely szexuális ingerkeltésre irányul. Az emeltíjás távközlési szolgáltatás fogalmát külön jogszabály állapítja meg.”

6. § (1) Tilos közzétenni burkolt és tudatosan nem észlelhető reklámot.

(2) Tilos az olyan áru reklámozása, amelyek előállítása vagy forgalmazása jogszabályba ütközik.

(3) Tilos közzétenni olyan reklámot, amely tényleges szolgáltatás helyett vagy azzal arányban nem állóan adómentesség, adókedvezmény vagy más adóelőny igénybevételének ígérletét tartalmazza, vagy az igénybe vehető adóelőny vonatkozásában másként félrevezető.

„7. § (1) Tilos közzétenni megtévesztő reklámot.

(2) A reklám megtévesztő jellegének megállapításakor figyelembe kell venni különösen a reklámban foglalt azokat a tájékoztatásokat, melyek

- a) az áru általános jellemzőire,
- b) az áru árára vagy az ár megállapításának módjára, valamint a vásárlás egyéb szerződéses feltételeire,
- c) a reklámozó megítélésére, így a reklámozó jellemzőire, illetve az őt megillető jogokra, vagyoniára, minőségére, elnyert díjaira vonatkoznak.

(5) A (2) bekezdés a) pontja szerint az áru általános jellemzőjére vonatkozó tájékoztatásnak minősül különösen az áru származási helyével, eredetével, előállításához felhasznált összetevőkkel, biztonságosságával, egészségre gyakorolt hatásával, műszaki jellemzőivel, környezet- vagy természetkímélő jellegével, energiafelhasználásának ismérveivel kapcsolatos, továbbá a bevezetési idejére, előállításának időpontjára, mennyiségére, adott célra való alkalmasságára, a használatától várható eredményre, ellenőrzöttségére, tesztelésére, valamint az igénybevételhez, szállításhoz, használatához, fenntartáshoz szükséges bármely ismeretre vonatkozó tájékoztatás.”

„7/A. § (1) Összehasonlító reklám akkor tehető közzé, ha megfelel a (2) és (3) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(2) Az összehasonlító reklám

- a) nem lehet megtévesztő,
- b) nem sérteti más vállalkozás, vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevét,
- c) nem vezethet összetévesztésre a reklámozó és más vállalkozás, illetve annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése között,
- d) nem vezethet más vállalkozás, vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevéből adódó tisztességtelen előny szerzésére,
- e) nem sérteti más vállalkozás áruja, illetve annak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 6. §-ában rögzített jellemzői utánzásának tilalmát.

(3) Az összehasonlító reklám:

- a) kizárólag azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat hasonlíthat össze,
- b) tárgyilagosan köteles összehasonlítani az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát,
- c) amennyiben tartalmazza az áruk árainak összehasonlítását, köteles azt tárgyilagosan bemutatni,
- d) eredet-megjelöléssel rendelkező áruknál kizárólag azonos eredet-megjelölésű árukra vonatkozhat.

(4) Jogszertű összehasonlító reklám esetében a védjegy jogosult kizárólagos használati joga alapján nem léphet fel védjegyének az összehasonlító reklámban történő – a célnak megfelelő módon megvalósuló – használatával szemben, feltéve, hogy a védjegy használata elengedhetetlen az összehasonlításhoz és nem haladja meg a feltétlenül szükséges mértéket.

(5) Harmadik személy által kezelt vizsgálat összehasonlító eredményét, adatait közzétenni, vagy ezekre hivatkozni csak a vizsgálatot lefolytató személy előzetes engedélyével lehet.

7/B. § Különleges ajánlatra – ideértve a különleges árajánlatot is – vonatkozó reklámot akkor lehet közzétenni, ha az egyértelműen és közérthetően jelzi, hogy a különleges ajánlat mely árura, mely időponttól és mely időpontig érvényes, vagy azt, hogy az ajánlat csak a jelzett időponttól az áru rendelkezésre állásáig érvényes.

7/C. § Tilos közzétenni olyan reklámot, amely a valós választás látszatát keltve

- a) nem létező áruval vagy vállalkozással,
- b) forgalomban nem lévő áruval,
- c) azonosíthatóan és felismerhetően meg nem jelölt áruval vagy vállalkozással,
- d) nem azonos rendeltetésű áruval vagy vállalkozással való összehasonlítást tartalmaz.”

Az egyes áruk reklámozására vonatkozó tilalmak és korlátozások

8. § Tilos a fegyverek, a lőszeres, a robbanóanyagok és a – külön jogszabályban meghatározott – közbiztonságra különlegesen veszélyes eszközök reklámozása, kivéve a szakmai célú reklámot és az eladás helyén történő reklámozást.

„9. § (1) Tilos a gyógyszerértékelésből kizárólag orvosi vényre kiadható vagy kizárólag fekvőbeteg-gyógyintézetben felhasználásra engedélyezett, valamint kizárólag orvosi rendelők, gondozóintézetek által bevezetendő gyógyszerek reklámozása, kivéve, ha az a (2) bekezdés értelmében gyógyszerismeretetésnek minősül.

(2) Gyógyszerismeretetés a gyógyszerek szakmai célú olyan reklámozása, ajánlása, valamint a gyógyszer összetételére, hatására, illetve az alkalmazására vonatkozó bármiféle tájékoztatás, amely kizárólag a gyógyszerek rendelkezésére és forgalmazására jogosultaknak, illetve az egészségügyi szakképzéssel rendelkezőknek szól.”

„(3) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem vonatkozik – az egészségnevelési célú – az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Országos Tisztiorvosi Hivatala által egyedileg engedélyezett védőoltási programokat népszerűsítő tájékoztatóra.

(4) A (5) bekezdés szerinti tájékoztatás nem engedélyezhető, ha a tájékoztatás felismerhetővé teszi az oltóanyag nevét, árjelzőjét, illetve egyéb megjelölését.”

(5) A gyógyszerismertetés részletes szabályait külön jogszabály állapítja meg.

10. § (1) Az – egyes, külön jogszabályban meghatározott tilalmazott készítmények kivételével – embergyógyászati célra szánt, gyógyszer-tartárból vény nélkül is kiadható gyógyszerek, továbbá a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmények reklámozása megengedett, ha a reklám:

a) egyértelműen meghatározza, hogy a reklámozott termék gyógyszer vagy gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény,

b) tartalmazza a gyógyszer vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény nevét és – ha a készítmény egy hatóanyagot tartalmaz – annak szokásos nemzetközi szabadnevét,

c) a gyógyszer vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény rendeltetésszerű használatára ösztönöz,

d) a gyógyszert a törzskönyvezés, illetve a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményt a nyilvántartásba vétel során meghatározott alkalmazási előírat alapján, mutatja be,

e) tartalmazza a gyógyszer, illetve a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény rendeltetésszerű alkalmazásához szükséges tájékoztatást,

f) egyértelmű felhívást tartalmaz a gyógyszer alkalmazására vonatkozó betegtájékoztató vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény esetében annak alkalmazására vonatkozó tájékoztató, illetve mellékhatások megismerésének szükségességére.

(2) Az (1) bekezdés szerinti reklám nem tartalmazhat olyan utalást vagy kifejezést, amely

a) az orvosi vizsgálat, kezelés vagy műtéti beavatkozás szükségletességére vagy mellőzhetőségére hivatkozik,

b) a gyógyszer vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény mellékhatások nélküli vagy biztos gyógyulást eredményező alkalmazhatóságának képzetét kelti,

c) gyógyszert vagy gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményt kozmetikumként vagy élelmiszerként tüntet fel,

d) a gyógyszer vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény hatásosságát és biztonságos használatát kizárólag annak természetes eredetére vezeti vissza,

e) kórtörténet leírásával vagy részletes ismertetésével téves öndiagnózis eredményezhet,

f) betegség vagy sérülés hatására bekövetkező változást, illetve a gyógyszer és a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény által az emberi szervezetre vagy annak valamely részére gyakorolt hatást félelemérzetet keltve, vagy a valóságtól eltérő módon mutat be,

g) tudósok, egészségügyi szakemberek vagy ismert személyiségek ajánlását tartalmazza,

h) annak képzetét kelti, hogy a gyógyszer vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény alkalmazása nélkül az emberi egészség károsul,

i) a gyógyszer vagy a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény forgalmazási engedélyére hivatkozik.

„(3) A gyógyszer-tartárból vény nélkül is kiadható gyógyszerek, továbbá a gyógyhatású készítmények olyan reklámjára, amely kizárólag a gyógyszer törzskönyvi elnevezését és gyártójának nevét vagy védjegyét tartalmazza (emlékeztető reklám) az e § (1) – (2) bekezdése nem alkalmazandó. A gyógyszer vagy gyógyhatású készítmény emlékeztető reklámja kizárólag rádióban vagy televízióban ugyanazon reklámösszeállításban belül, e § (1) – (2) bekezdéseinek megfelelő gyógyszer vagy gyógyhatású készítmény reklám megjelenését követően tehető közzé.”

(4) Tilos közzétenni

„a) a Magyarországon nem forgalmazható, illetve nem alkalmazható gyógyszerekről készített,”

b) külön jogszabályban meghatározott kábítószer vagy pszichotrop anyagot tartalmazó,

c) külön jogszabályban meghatározott terápiás területek gyógyszereit tartalmazó,

d) vizsgálati készítményt bemutató,

„e) gyermekkorúaknak szóló, gyógyszerreklámot.

„(5) Tilos közzétenni a vény nélkül kiadható gyógyszer reklámját, ha a gyógyszer nevével azonos elnevezésű, kizárólag és gyógyszerformájú, kizárólag orvosi vényre kiadható gyógyszer is forgalomban van.”

11. § Az állatgyógyászatban alkalmazott készítmények reklámozása megengedett. Ezen áruk reklámozására vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

12. § (1) Tilos (dohányárut vagy*) alkoholtartalmú italt reklámozni

a) olyan sajtótermékben, amely alapvetően gyermek-, illetve fiatakorúakhoz szól,

b) sajtótermék címloldalán,

c) színházban vagy filmszínházban 20 óra előtt, illetve gyermek- vagy fiatakorúak számára készült műsorszámot közvetlenül megelőzően, annak teljes időtartama alatt és közvetlenül azt követően,

d) játékon és annak csomagolásán,

e) közoktatási és egészségügyi intézményben és annak bejáratától számított 200 méteres távolságon belül.

(2) Tilos közzétenni dohányáru vagy alkoholtartalmú ital olyan reklámját, amely

a) gyermek-, illetve fiatakorúaknak szól

b) gyermek- illetve fiatakorút mutat be,

c) túlzott dohány- vagy alkoholfogyasztásra hív fel.

(3) Tilos közzétenni dohányáru olyan reklámját, amely

a) a dohányzást egészséges tevékenységként tünteti fel,

b) dohányzó személyeket ábrázol,

c) ismert film-, popzenei vagy szórakoztatóipari sztárok képeit vagy nyilatkozatait használja fel.

„13. § (1) Tilos közzétenni dohányáru reklámját.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom kiterjed a dohányáru közvetett reklámjára is. A dohányáru közvetett reklámja különösen az a reklám, amely

a) a dohányáru közvetlenül nem jelöli meg, de a dohányáruval összefüggésbe hozható bármely más megjelölés vagy árjelző használatával alkalmas a dohányáru reklámozására,

b) a dohányáru más áru elnevezésével, megjelölésével vagy árjelzőjével mutatja be,

c) más árut dohányáru elnevezésével, megjelölésével vagy árjelzőjével mutatja be,

(3) Nem minősül dohányáru reklámjának az olyan áru reklámozása, amelynek elnevezése, megjelölése vagy árjelzője valamely dohányáruval megegyezik, ha az áru elnevezése, megjelölése vagy árjelzője egyértelműen elkülöníthető a dohányáruétól.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem terjed ki

a) a kizárólag a dohányáru forgalmazóinak szóló szakmai célú reklámra,

b) a dohányáru claddai belyén való bemutatására és árfeltüntetésére,

c) azokra az idegen nyelvű sajtótermékekre, amelyeket nem a Magyar Köztársaság területén nyomtattak vagy adtak ki és előőlegesen nem a Magyar Köztársaság területén való forgalmazásra állítottak elő.”

13/A § (1) A dohányáru sajtótermékben és szabadtéri reklámhordozón való reklámjának tartalmaznia kell: „A dohányzás súlyosan károsítja az Ön és környezete egészségét” szövegű általános figyelmeztetést, valamint a dohányáru nikotin- és kátránytartalmát közlő adatokat.

(2) A figyelmeztetés szövegét, valamint az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a reklámnak jól olvashatóan, jól látható helyen, vízszintesen nyomtatva, a háttérből kiemelve, sajtótermékben, a sajtótermék megjelenésének nyelvén, szabadtéri reklámhordozón, magyar nyelven kell tartalmaznia.

(3) A figyelmeztetés szövegének le kell fednie a teljes reklám területének legalább 10%-át. A lefedésnek legalább 20%-nak kell lennie, ha a figyelmeztetést a reklám két vagy kettőnél több nyelven tartalmazza.

A felelősség megállapításának szabályai

14. § „(1) E törvényben foglalt rendelkezések megsértéséért – a (5) bekezdésben foglaltak kivételével – a reklámozó, a reklám-szolgáltató és a reklám közzétevője is felelős. Az e rendelkezések megszegésével okozott kárért a reklámozó, a reklám-szolgáltató és a reklám közzétevője egyetemlegesen felelős.”

(2) E törvény 5. §-a

a) (1) bekezdése alapján bemutatott okirat,

b) (2) bekezdése alapján adott nyilatkozat,

c) (5) bekezdése szerinti adatok tartalmáért és azok valódiságáért a reklámozó felelős.

„(5) E törvény 6. §-ának (1) bekezdésében, 7. §-ában, valamint 7/A – 7/B. §-ában foglalt rendelkezések megértéséért a reklámozó a felelős.”

A reklám-felügyeleti eljárás

15. § (1) A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség (a továbbiakban: főfelügyelőség) – első fokon a megyei (fővárosi) fogyasztóvédelmi felügyelő-ségek (a továbbiakban: felügyelőség) – látja el a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezések betartásának ellenőrzését; ezen belül lefolytatja az e rendelkezések megsértése miatti eljárásokat.

„(2) E törvény 7. §-ában, valamint 7/A. §-ában foglaltakra ütköző reklám esetén a Tpv-t-ben meghatározottak szerint a bíróság, illetve a Gazdasági Versenyhivatal jár el azzal, hogy a 7/A. § (2) bekezdés b) – e) pontjában foglalt megállapítása a bíróság, a (2) bekezdés a) pontjában foglalt megállapítása a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik. Az összehasonlító reklámmal szemben támasztott, a 7/A. § (5) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés megállapítására a Gazdasági Versenyhivatal jogosult, továbbá a bíróság is, ha e kérdés elbírálásának szükségessége az egyébként a hatáskörébe tartozó ügyben merül fel.”

(3) Az e törvény szerinti eljárás lefolytatása nem zárja ki, hogy a sérelmet szenvedett fél személyhez fűződő jogainak megsértése esetén igényét közvetlenül a bíróság előtt érvényesítse a polgári jog általános szabályai szerint. Ha a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítés címén megítélhető összeg nem áll arányban a felróható magatartás súlyosságával, a bíróság a jogsértőre közérdekű célra fordítható bírságot is kiszabhat.

16. § (1) A reklám-felügyeleti eljárás kérelemre vagy hivatalból indul.

„(2) A reklám-felügyeleti eljárás kérelemre indul, ha a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezés megsértése valakinek a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ha a sérelmet szenvedett fogyasztó személye nem állapítható meg, illetve, ha az igények érvényesítése a sérelmet szenvedett fogyasztók számára tekintettel nem lenne célravezető, az eljárás megindítására a fogyasztók érdekvédelmét ellátó közigazgatási szervek és társadalmi szervezetek is jogosultak. Az 5/A. §-ban foglalt megsértése esetén a reklám-felügyeleti eljárás nem mellőzhető, ha azt a rendőrség kezdeményezi.”

„(3) A fogyasztók érdekvédelmét ellátó társadalmi szervezeteket a reklám-felügyeleti eljárásokban – a 17. § (2) bekezdésben foglalt eljárások kivételével – területükön az ügyfél jogállása illeti meg.”

(4) A reklám-felügyeleti eljárás a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezéseket megsértő reklám közzétételét követő egy éven túl nem indítható meg. Ha az érdekelt fél személyhez fűződő jogainak megsértéséről egy éven túl szerzett tudomást, az eljárás megindítására nyitva álló határidő megállapítására a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény 326. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést kell megfelelően alkalmazni.

17. § (1) A főfelügyelőség és a felügyelőség eljárása során az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény rendelkezéseit az e törvény 18–19 §-aiban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

„(2) Ha a Gazdasági Versenyhivatal a 15. § (2) bekezdése alapján jár el, eljárása a Tpv-t rendelkezéseit kell alkalmazni, a (3) bekezdésben, valamint a 19. § (2) bekezdésében és a 19/A. §-ban foglalt eltérésekkel. A (3) bekezdésben, valamint a 19. § (2) bekezdésében és a 19/A. §-ban foglaltakat az összehasonlító reklámmal kapcsolatos ügyben eljáró bíróság eljárásában is alkalmazni kell.”

„(3) A reklámozó indokolt esetben – az eset körülményeire való tekintettel, figyelemmel a reklámozó és az egyéb érdekelt törvényes érdekeire – a reklám ténybeli állításainak bizonyítására kötelezhető.”

18. § (1) Ha az eljáró szerv az eljárás során megállapítja a reklám jogsértő voltát

- elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését,
- megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását.

(2) Az eljáró szerv határozatával bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a jogsértést elkövette. A bírság többszörös jogsértés esetén halmozottan is kiszabható.

(3) A bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a fogyasztók érdekei sérelmének körére, súlyára, a jogsértő állapot időtartamára és a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására – tekintettel kell meghatározni. A jogerősen kiszabott és be nem fizetett bírságot adók módjára és azokkal egy sorban kell behajtani.

(4) A műsorszolgáltatóval szemben kiszabott bírságot a Műsorszolgáltatói Alapba kell befizetni. Egyébként a bírságot a főfelügyelőség számlájára kell befizetni.

„19. § (1) Az eljáró szerv határozatában ideiglenes intézkedéssel megtiltja a jogsértő magatartás további folytatását, illetve elrendeli a jogsértő állapot megszüntetését, ha erre – az érdekelt jogi vagy gazdasági érdekeinek védelme miatt – balasztthatatlanul szükség van.

(2) Az ideiglenes intézkedés elrendelése tárgyában az eljáró szerv baladéktalanul, soron kívül köteles határozni.

(3) A főfelügyelőség vezetője utasíthatja a felügyelőt az ideiglenes intézkedés elrendelésére.”

„19/A. § Az eljáró szerv a még nyilvánosságra nem hozott reklám közzétételét megtiltja, ha megállapítja, hogy a reklám – közzététele esetén – a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezésbe ütközik. A közzététel megtiltása mellett bírság kiszabásának nincs helye.”

20. § (1) A felügyelőség első fokú határozata ellen benyújtott fellebbezést a főfelügyelőség vezetője bírálja el. A főfelügyelőség vezetője elrendelheti a határozat azonnali végrehajtását.

(2) A főfelügyelőség vezetője határozatának felülvizsgálata keresettel kérhető a bíróságtól. A kereset alapján indult bírósági eljárás során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. A bíróság a főfelügyelőség vezetőjének határozatát megváltoztathatja.

Záró rendelkezések

21. § (1) Ez a törvény 1997. szeptember 1-jén lép hatályba.

(21/A.) (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2001. március 1-jén lép hatályba.

(2) A Grtv. e törvény 8. §-ával megállapított 15. §-a 2001. július 1-jén lép hatályba, azzal, hogy a 15. §-ban foglalt tilalmakat szabadtéri reklámbordozó vonatkozásában 2002. január 1-jétől kell alkalmazni.

(21/B.) (1) A 15. §-ban foglalt tilalom nem terjed ki azokra az elnevezésekre, megjelölésekre vagy árujelzőkre, melyeket e törvény hatálybalépését megelőzően jóhiszeműen közösen alkalmaztak dobányáru és más áru vonatkozásában, feltéve, hogy az elnevezés, megjelölés vagy árujelző használatának a módja egyértelműen megkülönböztetető a dobányáru vonatkozásában alkalmazott használattól.

(2) A 15. §-ban foglalt tilalom hatálybalépését követően dobányáru vonatkozásában nem alkalmazható olyan elnevezés, megjelölés vagy árujelző, amelyet más árunál alkalmaznak, kivéve, ha a tilalom hatálybalépését megelőzően a dobányáruval ezzel az elnevezéssel, megjelöléssel, árujelzővel már forgalomba hozták.

(3) A tilalom hatálybalépését követően forgalomba hozott, dobányáruval különböző áru vonatkozásában nem alkalmazható olyan elnevezés, megjelölés és árujelző, amelyet dobányáru vonatkozásában már használtak, kivéve, ha a használat módja egyértelműen megkülönböztetető a dobányáru vonatkozásában alkalmazott használattól.

(4) A gazdasági miniszter – az egészségügyi miniszter véleményének meghallgatásával – világszintű nemzetközi motorsportrendezvény vonatkozásában, különös méltánylátást érdemlő esetben, kérelemre, meghatározott időre – a törvény 12. §-ának (2) – (3) bekezdésében és 15/A. §-ában foglalt tilalmak alkalmazása mellett – felmentést adhat a 15. §-ban foglalt tilalom alól.

(21/C.) (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 54. §-a (4) bekezdésének i) pontja hatályát veszti.

(2) 2001. július 1-jén a Grtv. 12. §-a (1) bekezdésének „dobányáru vagy”

szövegrésze hatályát veszti.

(5) Felhatalmazást kap a gazdasági miniszter, hogy az egészségügyi miniszterrel egyetértésben a Grtv. 15. § (4) bekezdésében foglalt felmentés megadására vonatkozó eljárási szabályokat rendelettel meghatározza.

(21/D.) (1) A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenlegiek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény

a) 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tilos írásban, kép- vagy hangrögzítő, illetve más berendezés útján más személy szexuális szolgáltatását felajánlani, azt reklámozni, vagy ilyen cselekményekben közreműködni.”

b) 12. §-ának (1) – (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyúttal a jelenlegi (2) bekezdés (3) bekezdésre módosul:

„(1) Ha a sajtótevékenységet folytató, illetve egyéb tájékoztatást, hír- vagy műsorszolgáltatást nyújtó a 11. §-ban, illetve más jogszabályban foglaltakat megszegve közreműködik szexuális szolgáltatás reklámozásában, a szervezet üzemeltetője – ennek hiányában a szervezet – a szolgáltatás egyszeri hirdetését alapul véve reklámonként ötszázezer forinttól egymillió forintig terjedő közrendvédelmi bírsággal sújtható.

(2) Az eljáró szerv a 11. §-ban foglalt rendelkezések ismételt megsértése esetén az (1) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmény alkalmazása mellett elrendelheti a jogértő reklámot közlétező sajtótermék vagy szabadtéri reklámhordozó jogértő jellegétől való megfosztását, vagy – ha ez nem lehetőséges – megemisszióját.”

(2) A szabályértékekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 145. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szexuális szolgáltatás felkínálásának, hirdetésének tilalma

145. § (1) Aki a külön jogszabályban meghatározott tilalmat megszegve szexuális szolgáltatást írásban, kép- vagy hangrögzítés, illetőleg más berendezés útján felkínál, reklámoz vagy az ilyen cselekményben közreműködik, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabályértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

22. § (1) A rádió és televízió műsorszolgáltatásában közzétett reklámra – ha e törvénytől eltérő követelményeket állapít meg – a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A szabadtéri reklámhordozók elhelyezésére vonatkozó szabályokat külön törvény állapítja meg.

23. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép: „6. § Tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel – ideértve az eredet-megjelölést is – vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.”

b) a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény 84. §-a az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E szabályok irányadók akkor is, ha a jogsértés tilos reklám közzétételével történt.”

24. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 3. § (2) bekezdése;

b) a belkereskedelemlről szóló 1978. évi I. törvény 34. §-a, valamint az azt módosító 1986. évi 18. törvényerejű rendelet 18. §-a;

c) az egészségügyről szóló 1972. évi II. törvény 59. § (4) bekezdése;

d) az egyes szabálysértésekről szóló 17/1968. (IV. 14.) Korm. rendelet 7/A §-a, valamint az azt módosító 19/1972. (VI. 5.) MT rendelet 1. §-a és a 15/1988. (III. 25) MT rendelet 3. §-a;

e) a szeszes ital árusításának korlátozásáról szóló 19/1977. (XII. 20.) BkM rendelet „Szeszes ital árusításával kapcsolatos reklámozási és hirdetési tilalom” szövegű alcíme és a 10. § (2) bekezdése;

f) a belföldi reklám- és hirdetési tevékenységről szóló 12/1972. (VI. 5.) BkM rendelet, valamint az azt módosító 10/1986. (X. 11.) BkM rendelet, a 11/1989. (VI. 22.) KeM rendelet, a 6/1992. (I. 28.) IKM rendelet 11. § (2) bekezdésének „a belföldi reklám- és hirdetési tevékenységről szóló 12/1972. (VI. 5.) BkM rendelet 8. §-a” szövegrésze, valamint a 14/1993. (IX. 2.) IKM rendelet;

g) az egyéni védőeszközök minősítő bizonyítványa kiadásának szabályairól szóló 2/1995. (I. 6.) MüM rendelet 8. §-ának „reklámozni vagy” szövegrésze.

25. § Felhatalmazást kap

a) a népjóléti miniszter, hogy a gyógyszerek és gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény reklámozására, a gyógyszerismertető tevékenységre és a gyógyszerismertető nyilvántartására vonatkozó részletes szabályokat, továbbá a reklám-felügyeleti eljárásban szakhatóságként közreműködő szervek körét,

b) a földművelésügyi miniszter, hogy az állatgyógyászati gyógyszerek reklámozására vonatkozó részletes szabályokat rendelettel meghatározza.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Gál Zoltán s. k.,
az Országgyűlés elnöke

„25/A. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közöségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kibírdető 1994. évi I. törvény 5. §-ával összhangban összeegyeztethető szabályozást tartalmaz a Tanács 97/55/EK irányelvvel módosított, 84/450/EGK irányelvvel a tagállamok megtévesztő reklámozására vonatkozó jogszabályai és közigazgatási rendelkezései közelítéséről.”

Mándl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Ádler János s. k.,
az Országgyűlés elnöke